

Gezondheid én karakter van rashonden moet belangrijker worden dan het uiterlijk

TEKST DIANA VAN HOUTEN, DIERENARTS

Afgelopen zomer is dierenarts-specialist Paul Mandigers verkozen tot bestuurslid van de Raad van Beheer op Kynologisch gebied in Nederland. Als dierenarts, clinicus en onderzoeker neurologie én lid van het ExpertiseCentrum Genetica Gezelschapsdieren heeft hij een andere achtergrond dan de overige bestuursleden. Wat hoopt hij te kunnen bijdragen aan de fok van rashonden met minder rasgebonden afwijkingen en hoe denkt hij dat te bereiken?

Zelf vindt Paul Mandigers zijn benoeming tot bestuurslid van de Raad van Beheer op Kynologisch gebied in Nederland (RVB), waar hij de portefeuille Gezondheid & Welzijn toebedeeld heeft gekregen, een hele mooie uitdaging. "Het is voor het eerst dat een dierenarts én niet-kynoloog zitting heeft in dit bestuur. Ik zie mijn benoeming als een teken dat de Raad van Beheer openstaat voor verandering in de manier waarop rashonden tot nu toe zijn gefokt, dat er meer aandacht is gekomen en nog gaat komen voor de gezondheid van deze honden, en dat alle aandacht niet alleen meer gaat naar het uiterlijk."

AANSPREEKPUNT VOOR DE KYNOLOGIE

Als -zoals hij zichzelf beschrijft- niet-kynoloog heeft Paul toch behoorlijk wat ervaring in de kynologie opgedaan. Niet alleen heeft hij ooit met een aantal medestudenten de Werkgroep Veterinaire Kynologie opgericht, ook in zijn werk is hij aanspreekpunt voor de kynologyclubs en rasverenigingen. "Ik geef al jaren lezingen en voorlichting aan rasverenigingen over bijvoorbeeld mijn onderzoeken naar epilepsie bij honden." Deze aandoening -epilepsie- gebruikt hij ook als voorbeeld om het probleem waar de

hele kynologie mee worstelt, duidelijk te maken. "Je hebt een gezondheidsprobleem, epilepsie, in een ras als bijvoorbeeld de Hollandse Sint Bernard. Van deze aandoening bestaat meer dan een vermoeden dat het erfelijk is. De wijze van overerving is nog niet helemaal duidelijk, maar deze is naar alle waarschijnlijkheid complex. Wat doe je in zo'n geval met de nakomelingen van lijders en/of de verwanten van lijders? Die wil je waarschijnlijk uitsluiten van de fok, maar je hebt te maken met een zeer kleine fokpopulatie, die daardoor nog kleiner wordt. Toch is het de kop in het zand steken als je alleen lijders uitsluit. Dat is geen juist beleid. Daarmee krijg je de aandoening niet uit een ras. In veel meer rassen komt epilepsie voor en iedere rasvereniging heeft zijn eigen aanpak van de aandoening. Ik ben ervoor de individuele aanpak van de verschillende rasverenigingen met betrekking tot dit soort aandoeningen om te zetten naar een landelijk geldend en uniform beleid. Een beleid wat gaat gelden voor alle rassen en alle fokkers, ongeacht of een fokker nou wel of geen lid is van een bepaalde rasvereniging. Alleen dan bereik je iets. Nu is iedereen voor zich het wiel aan het heruitvinden. En dan is het nog maar de vraag of ze de juiste kennis gebruiken."

AFDWINGEN

"Daarnaast zou ik er helemaal geen problemen mee hebben als ook de overheid zich hiermee gaat bemoeien," stelt Paul. "zoals zij dat ook doet met de fokkerij van de zogenaamde kortsnuiten. Ook de Raad van Beheer mag wat mij betreft meer beleid gaan opleggen aan haar leden. De stamboom voor rashonden mag best meer een kwaliteitsdocument worden, waarmee een bepaald beleid kan worden afgedwongen."

Houd je je niet aan de regels, dan krijg je geen stamboom. Dat is niet nieuw, een soortgelijk beleid is al eerder bij de Cavalier Ingezet. Tegelijkertijd realiseer ik me dat gezondheidsproblemen bij honden nooit in één generatie opgelost kunnen worden, daar gaat best wat tijd overheen. Ook lopen rasgebonden aandoeningen over de landsgrenzen heen. Daarom ben ik zo blij met organisaties als de International Collaboration For Dog Health And Welfare (IPFD; <https://dogwellnet.com/?ct=1571052224>) waar wereldwijd niet alleen kennelclubs bij zijn aangesloten, maar ook dierenwelzijns- en hondenwelzijnsorganisaties in participeren. Hierdoor ontstaat een mogelijkheid om wereldwijd de gezondheid van rashonden aan te pakken. Dat zou immers de beste manier zijn, het wereldwijd aanpakken van de gezondheids- en gedragsproblemen bij rashonden, maar ik heb er ook geen problemen mee als we in Nederland op enkele punten voor de troepen uit gaan lopen."

DIERENARTSEN

Paul vindt het belangrijk dat gezelschapsdier-

renartsen als zij te maken krijgen met fokkers of eigenaren van rashonden zich realiseren dat zij in de eerste plaats dierenarts zijn. "Gezondheid bij rashonden hoort bovenaan te staan. Er is niks op tegen de discussie aan te gaan met fokkers waarvan de honden rasgebonden gezondheidsproblemen vertonen of lijken te vertonen. Bij vragen of problemen hierover kan de dierenarts altijd terecht bij het ExpertiseCentrum Genetica Gezelschapsdieren. Die blijft hiervoor het eerste aanspreekpunt." Al beseft hij dat er nog veel moet gebeuren om 'de rashond' gezonder te krijgen, toch heeft Paul erg veel zin in de nauwe samenwerking met de Raad van Beheer op kynologisch gebied. Hij vindt de keuze voor hem als bestuurslid best bijzonder, omdat hij al jaren pleit voor een radicale verandering van het fokbeleid van rashonden. "De Raad van Beheer weet dit van mij en toch hebben zij besloten om met mij in zee te gaan. Dat was voor mij een teken dat ook zij voorstander zijn van een verandering in de manier waarop rashonden tot nu toe gefokt werden. En dat lijkt mij een mooie opstap naar gezondere rashonden!"